

[Pøter Larsen.]

skyldig i noget, som jeg mener må kommenteres herfra. For det første har man i forbindelse med disse kassers barselhjælp opfundet et helt nyt ord, som man kalder „kliniktilskud“. Jeg erindrer ikke, at dette ord overhovedet findes i loven; det gør i og for sig også mindre til sagen, men man anfører, at B-afdelingerne i kliniktilskud yder 1 344 kr. i forbindelse med en fødsel, hvorimod fortsættelsessygekasserne ingenting yder. Her synes jeg der er grund til at gøre opmærksom på — og det burde bladet også have gjort opmærksom på — at denne regel kun gælder for lønmodtagere, kvinder, som kan modtage 16 kr. daglig i indtil 14 uger i barselhjælp. Men forudsætningen er, at den pågældende er lønmodtager, og at hun ikke går på arbejde i denne periode. Det er måske lige så væsentligt for de befolkningsgrupper, der står i enten B-afdelingerne eller fortsættelsessygekasserne at vide, at kvinder tilhørende disse grupper kun kan få 8 kr. om dagen i 12 dage eller 96 kr., og for dette skal de betale et højere kontingent. Det meget omtalte kliniktilskud på 1 344 kr., som man efter Politikens oplysning kan få, når man står som medlem af B-afdelingerne, skal for øvrigt betales af kommunerne og slet ikke af sygekasserne.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger for at pege på, hvor forkert det er, at man søger at udsprede oplysning i befolkningen, når man ikke gør det på et realistisk grundlag. I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at man jo har tvunget disse kvinder ind i de almindelige sygekasser. Vi ser her igen et eksempel på en urimelig forskelsbehandling af medlemmerne af B-afdelingerne og Statsbanepersonalets Sygekasse på den ene side og fortsættelsessygekassernes medlemmer på den anden side. Jeg tror ikke, at den slags ting virker fremmende for befolkningens forståelse af sygekasseordningen i al almindelighed, og det er jo det, vi trænger til netop i øjeblikket, da folk står over for at skulle tage stilling til, hvad de nu vil vælge.

Når jeg har fremdraget dette eksempel, som har stået i et fremtrædende radikalt blad, er det med den hensigt at forsøge på at appellere til det radikale venstre, om partiet vil medvirke til at fjerne denne og andre urimeligheder i forholdet mellem de

to sygekasseformer og fortsættelsessygekasserne. Derfor gentager jeg: vil det radikale venstre være med til at rette disse skævheder?

Endelig vil jeg gerne knytte en enkelt kommentar til det store aktuelle spørgsmål, som vi lige er blevet stillet over for, nemlig den konflikt, der er opstået mellem lægerne og sygekasserne i provinsen. Det kommer jo ikke helt overraskende for os, at en sådan konflikt opstår. Muligheden heraf fremhævede vi allerede på et tidligt tidspunkt, og derom har jeg også på mit partis vegne forudskikket nogle bemærkninger, allerede da vi sidste år behandlede lovforslaget om den nye sygekasseordning. Men jeg skal ikke gå ind i en debat om årsagerne til den opståede konflikt. Min interesse i at røre ved dette spørgsmål i dag ligger udelukkende deri, at jeg gerne vil stille den højtærede socialminister det spørgsmål, om ministeren vil godkende, at de almindelige sygekasser i provinsen får lejlighed til at yde højere refusion. Der har jo i bladene været nævnt forskellige beløb, beløb, som ligger på linje med det, man forventer at B-medlemmerne vil få i refusion, når ordningen rigtig træder ud i livet. En større refusion vil jo betyde en væsentlig højere udgift for sygekasserne og vil også betyde en væsentlig højere udgift for staten, når man ved, at udgiften til lægehjælp skal refunderes af staten med 25 pct. Det er altså ikke alene et stort spørgsmål i forholdet mellem patienter, sygekasser og læger, men også et stort økonomisk problem. Jeg har derfor gerne villet benytte lejligheden til at fremkalde en udtalelse fra den højtærede socialminister om dette spørgsmål her ved anden behandling af lovforslaget om Statsbanepersonalets Sygekasse.

Jeg skal i øvrigt anbefale det foreliggende lovforslag.

Ninn-Hansen: Som det fremgik af førstebehandlingen af dette lovforslag, kan det konservative folkeparti nu, ligesom det var tilfældet i kommissionen, tilslutte sig, at statsbanepersonalet får ret til at beholde sin egen sygekasse. De drøftelser, der har fundet sted i udvalget, har for os kun understreget berettigelsen af, at denne sygekasse får lov til at fortsætte. Det er med tilfredshed, vi har konstateret, at lov-